

புத்தகம் கரு.]

உ

[ஸஞ்சிகை உஅ.]

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரீஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவராய நம:

ஆ ர ய த ர ம ம்.

क्षीराम्भोधैर्भवति गरलं लोकदाहोन्मुखे द्राक्

तत्तादृशप्रथितकृपया तच्च पीति ययेश ।

तस्या मत्कं कियदिदमहो पापवृन्दं प्रभो ते

त्यक्त्वा पापी त्वमिति कुटिलां वाचमेनं पुनीहि ॥ १२ ॥

க்ஷீராமஹோதயைவதி மரலெ லொகதாஹோந்முகோக்

ததாத்ரஸ்ப்ரதயிதகரபயா தச்ச பீதி யயேஷ ।

தஸ்யாமக் கியதிதமஹோ பாபவ்ரண்ட் ப்ரபஹோ தே

த்யக்த்வா பாபி த்வமிதி குட்டிலா வாச்சமேனம் புனீஹி ।கஉ।

ஹே ஈச! ஹே சந்திரசேகர! திருப்பாற் கடலிலிருந்தும் எல்லாவுலகங்களையும் சீக்கிரத்தில் தணிப்பதில் ஸமர்த்தமான காலகூடவிஷ்ணுமானது உண்டானகாலத்தில் அந்த விஷத்தை எங்கும் பிரஸித்திபெற்ற மஹிமைபொருந்திய தங்களுடைய யாதொரு கருணையால் பானம் செய்தீரோ! அந்த உம்முடைய கருணைக்கு ஹே பிரபோ! என்னுடைய இந்த பாப ஸமுஹமானது மிகவும் அற்பமானதேயாகும். ஆகையால் நீ பாபி உன்னை ரக்ஷிக்கமுடியாதென்கிற வகமானஇந்தவார்த்தையைச் சொல்லி ஏமாற்றாமல் என்னை அவசியம் பாது காக்கவேண்டும்.

மூவுலகங்களையும் ஒரே க்ஷணத்தில் தணிக்கும் சக்தி பெற்றதாயும் பிறும்மா முதலான விண்ணவர்களையும் பயந்து ஒடும்படி செய்ததாயும் மிகவும் குரோமாயுமிருந்த விஷத்தை யாதொரு உம்முடைய கிருபையால் உடனே உட்கொண்டு ஸகல ஜகத்தை யும் ரக்ஷித்தீரோ, அவ்வித மஹிமைவாய்ந்த உமக்கு என்னுடைய பாபகர்மா அற்பலேசம்தான் ஆகும். இதை ஒரு காரணமாகக் கொண்டு என்னைக் கைவிடாமல் சீக்கிரமாகப் பரிபாலிக்க வேண்டு

சபம் !

• மென்று ஒரு பக்தர் வேண்டுகிறார்.

உபபத்திராதிபர்,

ஆர்யதர்மம் .

விபவ-ஸ்ரீ ஆடி-மீ உருவ

ஸிருஷ்டிக்கிரமம்.

இந்தப்பிரபஞ்சத்தின் ஸிருஷ்டி, ஒருபிரம்மப்பட்டம் முடிந்து மற்றொருவர் அந்தப் பட்டத்திற்கு வரும் காலமாகிய ஸிருஷ்டிகாலத்தில் பாமேசுவரனிடமிருந்து ஏற்படுகின்றதாம். இதில் பிரம்மதேவரது ஒரு பகற்காலமான ஒரு கல்ப்பம் முடிந்தவுடன் தொடங்கும் அவரது இரவுகாலத்தில் பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம், ஆகிய மூன்று லோகங்களும் ஜலத்தில் மூழ்கி விடுகின்றனவாம். இது நைமித்திகப் பிரளயமெனப் படுகின்றது. அச்சமயத்தில் தேவர்கள், ரிஷிகள் முதலாயினோர் மஹர்லோகம் முதலிய லோகங்களுக்குச் சென்று விடுகின்றனராம். பிரம்மதேவரது இரவு முடிந்து அவரது பகற்காலம் தொடங்கும்போது ஜலத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்ற பூமி முதலிய லோகங்களை ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணு வராஹாவதாரம் செய்து உத்தாரணம் செய்து, அவைக ளிருக்கவேண்டியபடி ஸ்தாபனம் செய்கின்றார். இது விஷ்ணு புராணத்தில்,

तोयान्तस्स महीं ज्ञात्वा जगत्यैकार्षिणे प्रभुः ।

अनुमानान्, तदुद्धारं कर्तुं कामः प्रजापतिः ॥

अकरोत्स तनूमन्यां कल्पादिषु यथा पुरा ।

मत्स्यकूर्मादிகां तद्वद्वाराहं रूपमास्थितः ॥

தொயான்தஸ்ச மஹீ ஜ்ஞாத்வா ஜகத்யைகார்க்ஷிணே ப்ரபுஃ ।

அநுமானாந், ததுத்டார் கர்துகாமஃ ப்ராஜாபதிஃ ॥

அகரோத்ஸ தநூமந்யாந் கல்பாதிஷு யதா புரா ।

மத்யகூர்மாதிசாந் ததவ்வாராஹம் ரூபவாஸ்திதஃ ॥

என்பதாதி வசனங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதம் பூமி முதலிய லோகங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டபின் பாமேசுவரனுடைய ஆக்ஞையினால் நித்திரையினின்று எழுந்திருந்த பிர

மீமதேவர் ஓர் ஸிருஷ்டி செய்கின்றார். இது அவார்தர் ஸிருஷ்டி யெனப்படும். மஹாகல்ப்பாரம்பத்தில், முன் பிரளயத்தில் பாமேசுவானிடம் அபின்னமாயடங்கியிருந்த மாயை, ஈசுவானுக்கு ஈசுஷணம் (அறிவு) காமனை (இச்சை) பிரயத்தினம் 'இவைகளுண்டாவதற்கு முந்தி பிராணிகளுடைய பரிபக்குவமான கர்மவசத்தால் வேறுபட்டுத் தோன்றுவது முதலாவது ஸிருஷ்டியாம். இது புத்திபூர்வகமாயில்லாதபடியால், அபுத்திபூர்வகஸிருஷ்டி எனப்படுகின்றது. அப்பொழுது மாயையினது முக்குணங்களும் பிரிந்ததாக ஆகவில்லை. அத்தகைய மாயையினின்று ஸமஷ்டிபுத்தி யெனப்படும் மஹத்தத்வமுண்டாயிற்று. இது இரண்டாவது அதற்குப்பிறகு ஸமஷ்டி அஹங்காரம் உண்டாயிற்று. இது மூன்றாவது. இந்த அஹத்தத்துவமென்பது வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதியென வழங்கப்பட்ட ஸாத்துவிகம், ராஜஸம், தாமஸம், என்ற பேதத்தால் மூன்று வகைப்படும். அவற்றுள் ராஜஸாஹங்காரத்தோடு கலந்த ஸாத்துவிக அஹங்காரத்தினின்று மனதும், ஞானேந்திரியங்களும், கர்மேந்திரியங்களுமுண்டாயின. இது நான்காவது. பூதாதியெனப்படும் தாமஸாஹங்காரத்தினின்று பஞ்சதன்மாத்திரைகளெனப்படும் அபஞ்சீகிருதபூதங்களுண்டாயின. இது ஐந்தாவது. பின்பு பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்டுஸ்தூலபூதங்களும், 'இந்திரியங்களுக்கு அபிமானிகளான தேவர்களும் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். இது ஆறாவது. இவ்வாறு விதமான ஸிருஷ்டிகளும் பாமேசுவானால் செய்யப்பட்டவைகளாம். இது பாகவதத்தில்,

षडिमे प्राकृतास्सर्गा वैकृतानपि मे शृणु ।

ஷடிமே ப்ராகுதாஸஸர்கா வைகௌதானபி மெ ஷ்ரணு ।

என்பதாதி வசனங்களால் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. இந்த ஸிருஷ்டிக் கிரமம் ஸாங்கிய மதத்தையனுஸரித்த பிரகாரமாகும். ஓள பரிஷதமதப் பிரகாரம் வேறுவிதமாகும். அது மற்றோர் ஸமயத்தில் நிரூபிக்கப்படும். பாமேசுவானால் செய்யப்பட்ட இவ்வாறு ஸிருஷ்டிகளும் பிராக்ருத ஸிருஷ்டி யெனப்படும். இதுவும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது. இதன் விரிவு வேறிடம்காண்க. இதுபோல் பிரம்மதேவராலும் ஆறுவகைப்பட்ட ஸிருஷ்டிகள் அவரது ஒவ்

வொரு பகற்காலம் தொடங்கும்பொழுது செய்யப்படுகின்றன. அதற்கு வைகிருத ஸி நஷ்டியென்று பெயர். அதில் முதலாவது அபுத்தி பூர்வகமான ஸி நஷ்டியாம். அதாவது நித்திரைவிட்டு முந்திருந்தவுடனே பிரம்மதேவருக்கு ஒன்றும் தோன்றாமலிருந்த ஸமயத்தில் தமோமயமான இந்த ஸ்ருஷ்டி உண்டாயிற்றாம். தமஸ் என்பது அவித்யையாகும். அது தமஸ், மோஹம், மஹாமோஹம், தாமிஸ்ரம், அந்ததாமிஸ்ரம் என ஐவகைப்பட்டதாம். தமஸ் அவிவேகமென்றும், மோஹம் அந்தக்கரணப்பிரமமென்றும், மஹாமோஹம் சிற்றின்பவிருப்பமென்றும், தாமிஸ்ரம் கோபமென்றும், அந்ததாமிஸ்ரம் மாணமென்றும் வியாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதம் தானறியாமல் ஸ்வயமாகவே தோன்றிய இதையறிந்து பிரம்மதேவர் இது புருஷார்த்தத்திற்குப் பையோகப்படாதே என்றாலோஜித்து வேறு ஸ்ருஷ்டி செய்ய ஆலோசித்தபொழுது, தண்ணீர்விட்டபோது செழித்தும் வெட்டும்போது வாடியுமிருப்பதால் உள் நினைவுள்ளதாயிருப்பது போல் தோன்றினும், ஸுகத்திற்கு உபாயமின்னதென்றும் துக்கத்தை விலக்க ஸாதனமிதுவென்றும், தெரிந்துகொள்ளச் சக்தியற்றதாதலின் உள்ளும் வெளியும் உணர்ச்சியற்றதும், ஒரு வியாபாரமும் செய்யமுடியாததுமான விருக்ஷங்களின் ஸ்ருஷ்டி உண்டாயிற்றாம். இது முக்கிய ஸ்ருஷ்டியெனப்படுகின்றது. இது இரண்டாவது. இதுவும் புருஷார்த்தத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளச் சக்தியற்றதாகவே தோன்றிவிட்டதே. வேறு ஸ்ருஷ்டிப்போம் என்று பிரம்மதேவர் ஆலோஜிக்கும்போது, பசு முதலிய திரயக் ஜாதிகள் உண்டாயினவாம். இது மூன்றாவது. இவைகளும் புருஷார்த்தஸாதனங்களையனுஷ்டிக்கப்போதுமான கருவிகளற்றதாய் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனவே. அதனுவைகளு முப்போகப்படமாட்டாது. வேறு ஸ்ருஷ்டிப்போம் என்று ஆலோஜித்தபோது ஒரே ஸத்துவகுணம் நிறைந்தவர்களும் மிகுந்த ஸுகத்தையே பெரும்பாலும் அனுபவிப்பவர்களுமான தேவர்களை ஸ்ருஷ்டித்துவிட்டார். இது நான்காவது. ஸாத்விகர்களாய் சுகம் நிறைந்தவர்களாயினும் கர்மாதிசாரம் இல்லாதவர்களாயிற்றே. இதுவும் போதாது. வேறு ஸ்ருஷ்டிப்போம் என்று கருதும்போது பாமேச்வரானுடைய ஆக்ஞையினால் மனுஷ்யர்கள் ஜனித்தார்கள். இது ஐந்தாவது. இதில் பிரம்மதேவர் திருப்தி

அடைந்தார். பிறகு பூதப்பிரேதாதிகளை ஸ்ருஷ்டித்தார். இது ஆரவது. இந்த ஸ்ருஷ்டிக்கிரமத்தில் கர்மாதிகாரம்பெற்று சிரேயஸ் ஸாதனங்களையனுஷ்டிக்கப்போதுமான ஸம்பூர்ணகருணிகளையடைந்த மனுஷ்யர்களை ஸ்ருஷ்டித்தபிறகுதான் தன்னுடைய ஸ்ருஷ்டிவியாபாரம் ஸைலமாயிற்று என்று பிரம்மதேவரே ஸந்தோஷமடையும்படியான கிடைப்பதற்கரிய மானிடப்பிறவியையடைந்தவர்கள் பிரம்மதேவரது ஸந்தோஷம் உண்மையாக அகும்படி அவரவர்க்குரிய சிரேயஸ்ஸாதனங்களையனுஷ்டித்து யாவரும் மேன்மேலும் ஸுகித்திருப்பார்களாக. சுபம்.

பத்திராதிபர்.

“உபதேசபஞ்சகம்”

(319-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ब्रह्मानन्दरसानुभूतिकलितैः पूतैस्सुशीतैर्युतैः

युग्मद्वाकलशोज्झितैः श्रुतिसुखैर्विक्यामृतैस्सेचय ।

सन्तप्तं भवतापदावदहनज्वालाभिरेनं प्रभो

धन्यास्तं भवदीक्षणक्षणगतेः पात्रीकृताः स्वीकृताः ॥

வ்ருஹாநந்நாலாநாஹுநிகலிடுதெஃ வாநிடுதெஸுஸீ
டுதெயபூடுதெஃ யுஹுஉரகஸுஸாஜிடுதெஃ யுநுசிலு
டுதெவபூக்யாஜிடுதெஸுஸய | ஸந்தப்தம் ஹவதாபதாவதஹ
நஜ்ஜாவாஹிடுதெஃ யுடுஹா யந்யாடுதெ ஹவஜ்ஞணக்ஷணடுதெஃ
வாசுக்ருதாஃ வீக்ருதாஃ |

எதற்குமேல் கீறந்த ஆனந்தம் 'கிடையாதோ, எது அழிவற்றதோ, எதைப்பெறவேண்டுமென்கிற ஆவல்கொண்டுபலமஹான்கள் இரவும் பகலும் சிரமப்படுகிறார்களோ, அவ்வித பிரமானந்தரஸத்தைத் தாங்கள் நன்கனுபவித்து அதின் ஸாரத்துடன் கூடியதாயும் மிகவும் பாவனமாயும், சீதளமாயும், சிரவணம் செய்வதற்கு சுகமாயும் விளங்கும் தங்களுடைய வாக்கென்கிற கடத்திவிருந்தும் வெளியிடப்பட்ட வாக்கியமென்கிற அமுதப் பிரவாகத்தால் ஹே பிரபோ ! ஸம்ஸார தாபமென்கிற காட்டுத்தீயின் ஜ்வா

லைகளால் நன்கு தீர்த்துத் துடையும்படி செய்யப்பட்ட என்னை ஸ்னனம் பண்ணும்படி செய்யவேணும். எவர்கள் தங்களுடைய மஹிமை பொருந்திய திருஷ்டிக்கு ஒரு க்ஷணகாலம் பாத்திரமாக ஸ்வீகரிக்கப்படுகிறார்களோ அவர்கள் மிகவும் தன்யர்களாகிறார்கள்.

कथं तरेयं भवसिन्धुमेतं का वा गतिर्मे कतमोऽस्त्युपायः ।

ज्ञानं न किञ्चित् कृपयाऽव मां प्रभो संसारदुःखक्षतिमातनुष्व ॥

கயம் தரெயம் ஹவஸிந்ஹுமெதம் காவா மகிதெஸ்து கதமோஸ்த்யுபாயஃ । ஜானெந ந கிஞ்சித் க்ருபயாஸவ மாம் ப்ரஹோ ஸம்ஸார டுஃக்சிதிக்ஷிதிரதநஸுவ ॥

ஹே பிரபோ ! கரையில்லாமலிருக்கும் ஸம்ஸாரமென்கிற இந்தக் கடலை நான் எப்படித் தாண்டுவேன். எனக்குத் தங்களைத் தவிர வேறு கதி ஏது. வேறு உபாயம்தான் என்ன இருக்கிறது. அற்ப பங்கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தங்களுடைய இயற்கையான கருணையால் என்னைப் பாதுகாக்கவேணும். எனக்கேற்பட்டிற்கும் ஸம்ஸாரதுக்கத்தை அடியோடு தாங்கள் விலக்க வேண்டும்.

இவ்விதம் பக்தியுடன் அறிவிக்கும் சீடனுக்கு குரு கூறும் மறுமொழியாவது:—

माभैष्ट विद्वन् तव नास्त्युपायः संसारसिन्धोस्तरणेऽस्त्युपायः ।

यैनेव याता यतयोऽस्य पारं तमेव मार्गं तैव निर्दिशामि ॥

மாவைஸ்த வித்வந் தவநாஸ்த்யுபாயஃ ஸம்ஸாரஸிந்ஹோஸ்தரணெஸ்த்யுபாயஃ । யைனெவ யாதா யதயோஸ்ய பாரம் தமெவ மார்ட்ம் தைவ நிதிஸாமி ॥

ஸம்ஸாரதுக்கம் மிகக்கொடியது. அதை சீக்கிரம் விலக்கவேண்டுமென்று மிகவும் பக்தி சிரத்தையுடன் தம்மிடம் வந்து இவ்விதம் பிரார்த்திக்கிறபடியால் இவன் சிறந்த பண்டிதனென்று கருதி குரு, வித்வன், என்று ஸம்போதனம் செய்கிறார். எதை அவசியம் அறியவேண்டுமோ, அதை அறியமுயற்சிக்கிறபடியால் இவன் பண்டிதன் என்று குருவின் அபிப்பிராயம். இவ்விதம் அருகிலழைத்து உனக்கு உபாயம் ஒன்றும் தெரியவில்லை என்று பயப்படாதே. ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தைத் தாண்ட உபாயமிருக்கிறது.

எந்த மார்க்கத்தால் யதிகள் இதைத் தாண்டியிருக்கிறார்களோ அந்த மார்க்கத்தை நான் உனக்கு உபதேசிக்கிறேன் என்று கூறினார்.

இவ்விதம் பிரியத்துடன் அழைக்கும் கருணைக்கடலான ஆசார்யரை அடைந்து அவர்களுடைய அனுகூலரூபமான சிறந்த உபதேசங்களை எவ்விதமிருந்து கிரஹிக்க வேண்டுமென்பதை அறிவிக்கிறார்.

प्रतिदिनं तत्पाठुके सेव्यताम् ।

புதிதிநம் தத பாடுகெ செவ்யதாம்

ஒவ்வொரு நாளும் அந்த மஹான்களுக்குக் கால் பிடிப்பது முதலான சுச்சுருஷைகளைச் செய்துகொண்டு கிரஹிக்கவேண்டும். இந்த அபிப்பிராயத்தை,

आविद्यामहणाच्छिष्यश्शुषेत्, प्रयतो गुरुम् ॥ नारदः ।

ஆவிடியாமஹணாச்சிஷ்யஸ்சுஷேத், ப்ரயதொகுரம் ॥ நாரதஃ ॥

ஒரு சிஷ்யன் எவ்வளவு காலம் வரையில் குருவினிடம் வித்யாக்ரஹணம் செய்கிறானோ, அவ்வளவு காலமும் மிகவும் பரிசுத்தனாயிருந்துகொண்டு குருவுக்கு சுச்சுருஷை செய்ய வேண்டுமென்று நாரதர் கூறியிருக்கிறார்.

गुरुशुश्रूषया विद्या पुष्कलेन धनेन च ।

अथ वा विद्याया विद्या चतुर्थं नोपलभ्यते ॥ स्मृतिः ॥

குருசுசுரூஷயா வித்யா புஸ்கலேந ஧னேந ச ।

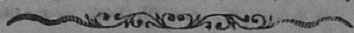
அதவா வித்யாயா வித்யா சதுர்த்ஹ் நோபலப்யதே ॥ ஸ்மৃதிஃ ॥

ஒருவன் ஒரு குருவினிடமிருந்து வித்யையை கிரஹிக்க வேண்டுமானால் அவருக்குப் பணிவிடை செய்வது, அல்லது அதிகமான பொருளைக் கொடுப்பது, அல்லது தன்னிடமிருக்கும் வித்யையை அவருக்கு உபதேசித்து அவரிடமிருப்பதைக் கிரஹிப்பது என்கிற இம்மூன்றுகளில் யாதாகிலுமொன்றைச் செய்துதான் கிரஹிக்க வேண்டும். இவைகளை விட்டால் நான்காவது மார்க்கம் வேறில்லை என்கிறார். இவைகளிலும் குரு சுச்சுருஷை என்பதைமுந்திக்கூறியிருப்பதால் குருவிற்கு சுச்சுருஷை செய்து வித்யாக்ரஹணம் செய்யவதுதான் சிறந்ததென்று நன்கு வெளியாகின்றது. மைற்ற

இரண்டுகளையும் நடத்துவதற்கு ஒரு ஸமயம் போக்கியதை இல்லாமலுமிருக்கலாம். இதற்கு அவ்விதம்கூற நியாயமில்லை. யாரும் சக்தர்களாகவே இருப்பார்கள், ஆகையால் தான் நம் பரமாத்மாவாள் பாதுகா ஸேவனம் என்று சுச்சுருஷை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் எதற்காக சாஸ்திரம் விதிக்கின்றதென்று சிலர் ஸந்தேஹிக்கலாம். அது ஸரியல்ல. ஒரு வரிடமிருந்து நாம் ஒரு உபகாரத்தைப் பெற்றால் அதற்குப்பதிலுபகாரத்தை நம்மாலியன்ற வரையில் செய்து தான் பெற வேண்டும், ஸாமான்யமான உபகாரத்தைச் செய்தவர்களுக்கே இவ்விதமிருந்தால் அக்ஞான நிவர்த்திக்கு முக்கிய ஸாதனமான ஆத்ம வித்யோபதேசம் செய்யும் மஹான்களுக்கு எவ்விதம் நாம் செய்தாலும் அதற்குப் பிரதியாகமாட்டாது. ஆனாலும் நம் சக்தியை அனுஸரித்து அவசயம் பணிவிடை செய்தால்தான் அவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட வித்யையின் பயனை நாம் பெறலாம் என்று கூறியிருக்கிறது. சுபம்! (இன்னும் வரும்)

உபபத்திராதிபர்

இவ்வருஷம் சூரியக்கிரஹணத்தைப்பற்றிய ஸம்சயம்.

நாளது விபவ-ஸ்ர ஐப்பிசி-மீ 28௨ திங்கள்கிழமை ஸூர்ய கிரஹணம் சம்பவிப்பதாக அடியில் குறித்த விவரப்படி அநேக பஞ்சாங்கங்களில் காணப்படுகிறது. வித்தாந்த பஞ்சாங்கம் 7, வாக்கியம் 7, திருக்கணிதம் 2, ஆக 16 பஞ்சாங்கங்களைப் பரிசோதித்ததில் வாக்கியத்தில் 28-நெம்பர் கஞ்சனூர் அண்ணாவயங்கார் பஞ்சாங்கம் 1. 6-நெம்பர் பால்குரிசி குமாரஸாமி அய்யர் பஞ்சாங்கம் 1. இவ்விவரணில் மட்டும் அமாவாஸ்யையில் கிரஹணம் பிடித்து பிரதமையில் விடுகிறதாக எழுதியிருக்கிறார்கள். மற்ற 14 பஞ்சாங்கங்களிலும் பிரதமையிலேயே பிடித்து பிரதமையிலேயே விடுவதாய் எழுதியிருக்கிறார்கள். நிற்க பிரதமையில் கிரஹணம் பிடிக்கிறதாக சாஸ்திரம் உண்டா? அமாதிதி என்றைக்கு? என்பது தெரியவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இவ்விடம் பெரியோர்களை விசாரித்ததில் இதுவரையில் பிரதமையில் கிரஹணம் பிடித்து விட்டதாகக் கேட்டதில்லை. பர்வாந்தியத்தில் பிடித்து பிரதமையில் விடுவது வழக்கமாயிருக்கிறது என்கிறார்

இவ்வருஷம் குரியகாஹணத்தைப்பற்றிய ஸம்சயம் ௩ ௫௫

கள். கணகாநந்தம் (गणकानन्दम् மணகாநந்) கசரதர்ப்பணம் (खचरदर्पणम् வசரதர்ப்பணம்) தைவிஞ்ஞவிஸாஸம் (दैवज्ञविज्ञासम् டெவஜ்ஞவிஜ்ஞாஸம்) இதயாதி கிரந்தங்களில் பர்வாந்தியத்தில் கிரஹணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயன்றி ப்ரதமையில் கிரஹண ஸ்பர்சம் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் ஏதோ இரண்டொரு பஞ்சாங்கங்களில் ப்ரதமையில் ஸ்பர்சமாகிறதென்றிருந்தால் பஞ்சாங்கத்தின் தவறு, அச்சுத்தவறு என்று சொல்லலாம். ஸுமார் 20-க்கு மேற்பட்ட பஞ்சாங்கங்களில் ப்ரதமையிலேயே பிடித்து ப்ரதமையிலேயே விடுவதாய் இருக்கிறது. இதில் பெரிய பெரிய கணிதஞர்கள் இருப்பதால் ப்ரதமையில் பிடிப்பதாகச் சொல்லுவது தவறென்று சொல்லக்கூடவில்லை. ஆனால் ப்ரதமையில் கிரஹணம் பிடிக்கும் என்று எந்த கிரந்தத்தில் இருக்கிறதோ அதைமட்டும் அறியவிரும்புகிறேன்.

இந்தக் கிரஹணவிஷயமாய் 3-7-28-ல் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் ராமநாததீக்ஷிதாவர்கள் ப்ரதமையில் கிரஹணம் பிடிப்பதுண்டா? அமாதிதி என்றைக்கு? என்ற ஸம்சயத்தைக் குறித்து விபரம் தெரிவிக்கவேணுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் 12-7-28-ல் பண்டிட் K. தேவராஜசாஸ்திரிகள் அவர்கள் ப்ரதமையில் கிரஹணம் பிடிக்குமென்று சாஸ்திரமிருக்கிறது. சென்ற அக்ஷய-ஸ்ரவ மாசி-யீ 24-வதிலும் பிரமாத-ஸ்ரவ ஆடி-யீ 5-வதிலும் விசுருதி-ஸ்ரவ ஆனி-யீ 5-வதிலும் ஸம்பவித்த மூன்று ஸூர்யக்கிரஹணங்கள் பிரதமையில் பிடித்து பிரதமையில் விட்டிருக்கிறது, பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். மேற்படி மூன்றுவருஷ பஞ்சாங்கங்களை எடுத்துப் பார்த்ததில் மேற்படி மூன்று கிரஹணங்களும் அமாவாஸ்யையில் பிடித்து ப்ரதமையில் விட்டிருப்பதாய்த் தெரிகிறது. நான் பார்த்த ஷ்டி பஞ்சாங்கங்கள் என்னிடமுள்ள கஞ்சனூர் அண்ணாவய்யங்கார் பஞ்சாங்கங்கள்.

இவ்விதம் ஸம்சயம் ஏற்பட்டு இருப்பதால் பண்டிதோத்தமர்கள் மேற்கண்ட ஸந்தேசம் நிவர்த்தியாகும்படி ஸூர்யக்கிரஹணத்தைப் பற்றியும் அமாதிதி என்றைக்கு என்பதைப் பற்றியும் தெளிவாய் திர்ணயம்எழுதி ஆர்யதர்மத்தின் வாயிலாக வெளியிட வேணுமாப்ப் பிரார்த்திக்கிறேன். புதுவை. க. மார்க்கமய்யர்,

விபவ-ஒரு அற்பிசு-மீ 28௨ சூரியகிரஹணவிஷயங்கள்
கீழ்வரும் பஞ்சாங்கங்களை பார்த்ததில் ஸந்தேகம்,

விபரம்	பஞ்சாங்கம்	கணித்தவர்	ஈதயா	பூதி	ஈரயா	நாழி. விஷணம்	கரகணம்	ஸ்பரிசு காலம்	திதியின் விபரம்	குதூ
வித்தாந்தம்	சிருங்கேரி	சப்ரமண்ய சித்தாந்தி	27உ	27உ	அமா 17-44	25-37	சூன்யதிதி			
ஹே.	நெல்லூர்	நெங்கிடசப்ரமண்யசர்மா	"	"	ஹே 17-4	21-23	பிரதனமதிதி			
ஹே.	திருப்பதி	றுமாதுஜாசாநி	"	"	ஹே 19-48	23-40	சூன்யதிதி			
ஹே.	பட்டணம்	மர்க்கண்டேய சர்மா	"	"	ஹே 17-57	23-43	ஹே.			
ஹே.	"	நிம்மகட்டாபூர்ணமயர்	"	"	ஹே 17-20	23-43	ஹே.			
ஹே.	"	நிம்மகட்டாறுமயர்	"	"	ஹே 18-3	20-16	அமாவாஸைதிதி			
ஹே.	கோதாவரி	குபத்தா	"	"	ஹே 18-7	24-22	ஹே.			
திருக்கனிதம்	கும்பகோணம்	விசுவநாத சாஸ்திரிகள்	28உ	28உ	ஹே 22-19	25-2	அதிதி			
வாக்யம்	புதுக்கோட்டை	சடலங்குடி பூநிவாசய்யங்கார்	27உ	27உ	ஹே 22-57	24-18	அமாவாஸைதிதி			
6-நெ.	பட்டணம்	உண்ணாவய்யங்கார்	ஹே	ஹே	ஹே 22-56	24-46	அதிதி			
திருக்கனிதம்	பட்டணம்	ஆனந்தகுணபோதினி	28உ	28உ	ஹே 22-19	24-22	திதி இல்லை.			
	ஆர்க்காடு	பெருமானய்யர்	27உ	27உ	ஹே 21-55	24-5	அமாவாஸைதிதி			
	சேலம்	அய்யர் அவர்கள்	"	"	ஹே 22-15	25-10	ஹே.			
6-நெ.	பால்குரிகை	சுமாரமயர்	"	"	ஹே 21-55	20-16	ஹே.			
28-நெ.	கஞ்சனூர்	உண்ணாவய்யங்கார்	"	"	ஹே 23-17	20-6	ஹே.			
	மருத்துவக்குடி	குருமூர்த்தி அய்யர்	"	"	ஹே 22-56	24-50	ஹே.			

சென்னை ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் மடத்தில் நடந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணஜனன உத்ஸவம்.

ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்யஸ்வாமிகளின் அனுக்கிரஹத்தை முன்னிட்டு, சென்னை தம்புசெட்டித்தெரு 119-நெ. ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாளின் ஸ்ரீ மடத்தில் சென்ற ஓர் ஆண்டாக பிறும் ம ஸ்ரீ. தர்மபாசாரக வெ. ஸோமதேவசர்மா அவர்களால் உபன்யஸிக்கப்பட்டவரும் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் சென்ற ஆனி மீ 31உ ஸ்திரவாரம் அன்று ஸ்ரீமத்பகவத் லீலைகளனைத்தும் அடங்கிய ஸ்கந்தம் (தசமஸ்கந்தம்) உபக்ரமிக்கப்பட்டது.

இவ்வாடியீ 3உ ஸோமவாரத்தன்று மாலை 7-மணிக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணஜனனம் என்கிற கட்டம் நடைபெற்றது. அச்சமயத்திற்கு முந்தியே வந்திருந்த பக்திமாண்களுக்கும், பக்திமதிகளுக்கும், ஸ்ரீமடத்தில் இடம்போராமலிருந்தது. பிறகு உபன்யாஸகர் அவர்கள் ஸாயம் ஸந்தியை முடித்து உபன்யாஸ ஸ்தானத்தை அடைந்து “ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவுக்குப் பிறவி எதனால்” என்ற ஸம்சயம் கொண்டவர்களின் ஸந்தேஹம் அற வெகு உறுக்கமாக உபன்யஸித்தார்.

உபன்யாஸத்தின் சுருக்கம்.

நம்மைப்போல் பிறவிக்குக் காரணமான பூர்வகர்மவாசனை அவருக்கில்லாவிடினும் பக்தர்களை அனுக்கிரஹிக்கவும், துஷ்டர்களை சிஷிக்கவும், சிஷ்டர்களை ஸம்ரக்ஷிக்கவும், தனது மாயாசக்தியினால் பிறவியற்றவராய் இருப்பினும் சரீரமெடுத்தவர்போல் தோன்றுகின்றார். ஆதவே ஸ்ரீ தேவகியினிடம் அவள் செய்த புண்ணிய விசேஷத்திற்கு இணங்கி பக்தவத்ஸலரான ஸ்ரீ பகவான் கர்ப்ப யாதீனையை அனுபவியாது வேதத்தில் கூறியவண்ணம் ‘மனிதர்களின் இடைக்கு மேலுள்ள பாகமனைத்தும் பரம பவித்திரம் என் றெண்ணி, அததேவகியின் ஹிருதய ஆகாசத்தில் நிர்மலமாய் தேஜோரூபமாய் 10-மாதம் தங்கியிருந்து, காலம் நிறைய வெளியில் தோன்றினார். கிழக்கு திக்காகிற ஸ்திரீயினிடம் தோன்றும் சந்திரனுக்கு எங்ஙனம் அந்த ஸ்திரீயினுடைய கர்ப்பப்பையில் வாஸமானது கிடையாதோ, அதுபோல் இங்கு தேவகியினிடம் பரமாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு கர்ப்பவாஸம் கிடையாதென்றும், விரிவாக இன்னும் பல திருஷ்டாந்தங்களைக் காட்டி ஸ்ரீ பகவதவதாரத்தை 8-மணியோடு நிறுத்தினார்.

பிறகு ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாளுக்கும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவுக்கும், தூபதீப நைவேத்யங்கள் நடந்தன.

பிறகு வேதகோஷத்துடன் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாளின் ப்ராஸாதம் உபன்யாஸகருக்கு ஆசீர்வாதத்துடன் அருளப்பட்டது. பிறகு பக்தர்கள் தங்கள் தங்களது பாரிதோஷிகத்தையும் அளித்தனர். பிறகு எல்லோருக்கும் ஸ்ரீ பகவத்ப்ராஸாதம் விநியோகமும் வழங்கப்பட்டது.

பிறகு ஸப்யர்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீ சங்கரருடைய சரணகமலங்களில் விரயபுரஸ்ஸமாய் தங்களது பக்தியையும் வந்தனத்தையும் செலுத்தி, சரீரசர்மத்தைச் சிறுதும் பாராட்டாது, தாமசகடம் நின்ற காலத்திலும் மாம்பலத்திலிருந்து பாதாசாரமாகவோ அல்லது மற்றும் ஏதாவது அந்தந்த காலத்திற்கேற்ற பஸ் முதலிய சகடத்தின் உதவியினாலோ வந்து, ஸ்ரீபகவத்கீதை ஸ்ரீமத்பாகவதம் இவைகளின் ஸாரத்தை எளிதாய் எல்லோருமறியும்படி உபன்ஸிப்பவரும், இதுபோன்ற தர்மகைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவருமான ஸ்ரீமதுபன்யாஸகருக்கு சரீரதார்ட்யத்தையும், ஆரோக்கியத்தையும், பூர்ண ஆயுளையும், அளிக்கும்படி ஸ்ரீமச்சங்கரபகவத்பாதாளின் பூர்ணமான அனுக்ரஹத்திற்கு வேதவாயுள்ள சரணபத்மங்களை பிரார்த்தித்தனர். பிறகு ஹரிஹர ஸம்ரணையுடன் ஸப்யர்கள் கலைந்தனர்.

கௌண்டியன், தீ. ராமனாத தீக்ஷிதன்.

பிராம்மண தர்மாபிவர்த்தினீஸபை. கோவில் வீரட்டம்

நெடுஸபையின் விசேஷக்கூட்டமொன்று (2—7—28) தங்கள் கிழமை மாலை 7-மணிக்குக் கூடியது. வியாஸபூஜையின் பெருமையையும் குருபக்தியின் மேன்மையையும்பற்றி மகா-ரா-ஸ்ரீ வ. ச. நடேசய்யாவர்களால் வெகு அழகாக உபந்யஸிக்கப்பட்டது. சில ஆஸ்திக நேயர்கள் வந்திருந்து ஸபையை நன்கு நடைபெறச் செய்தார்கள். இத்துடன் இங்கு கூற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள அக்கிரஹாரங்களில் பல ஸபைகள் ஏற்படுத்தி ஸனாதனவைதிக தர்மாபிவிருத்திக்கான எல்லாவித ஸௌகர்யங்களையும் மிக்க ஊக்கத்துடன் நடத்திவைக்கத்தக்க அறிவு, ஒழுக்கமுள்ள பெரியோர்களைக்கொண்டு பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று ஓர் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு இரவு 9-மணிக்கு வந்தனோபசாரத்துடன் ஸபை இனிது முடிந்தது. சபம்.

K. R. சுப்ரமணியசாஸ்திரியள்.

गुणयेद्भजेच्च" इत्युक्तत्वात् भिन्नराशेर्हरांशयो वर्गे घने वा कृते भाजक-
वर्गेण भाज्यवर्गो हृतो भवति किल । एवमेव भाजकघनेन भाज्यघनो
हृतो भवति । स च वर्गात्मकः, घनात्मकश्च भवतीत्युपपन्नं "वर्गे कृती"
इत्यादि । "वर्गेण वर्गं गुणयेद्भजेच्च" इत्यत्र वर्गस्य घनोपलक्षकतया घनेऽपि
वर्गन्यायोऽस्तिदिष्टः ॥ ४० ॥

अत्रोद्देशकः—

सार्धत्रयाणां कथयाऽऽशु वर्गं वर्गात्ततो वर्गपदं च मित्र ।

घनं च मूलं च घनात्ततोऽपि जानासि चे द्वर्गघनौ विभिन्नौ ॥४१॥

न्यासः, $(3 + \frac{1}{2})$, अस्य वर्गः, $(3 + \frac{1}{2})^2 = (\frac{7}{2})^2 = \frac{49}{4}$, अतो
मूलं, $\sqrt{\frac{49}{4}} = \frac{7}{2}$, घनः, $(\frac{7}{2})^3 = \frac{343}{8}$, अस्य घनमूलं $\sqrt[3]{\frac{343}{8}} = \frac{7}{2}$,

हे मित्र!! सार्धत्रयाणां = अर्धसहितानां त्रयाणां, वर्गं कृतिं, आशु
= शीघ्रं, कथय, ततो वर्गात्, वर्गपदं = वर्गमूलं च कथय । तथा तेषामेव
सार्धत्रयाणां, घनं च, ततोऽपि घनात्, मूलं च = घनमूलं च, कथयेति
वर्तते । विभिन्नौ = भिन्नराशीयौ, वर्गघनौ, जानासि चेदित्युक्तार्थम् ॥
अत्र सार्धत्रयं "च्छेदघनरूपेण" इत्यादिना सवर्णाकृतं, $\frac{7}{2}$, अत्र हारांशबो-
वर्गो, $\frac{49}{4}$, ततो लब्धं मूलं, $\frac{7}{2}$, अथास्यैव जातो घनः, $\frac{343}{8}$, अतो लब्धं
घनमूलं, $\frac{7}{2}$, इति न्यासदर्शितरीत्या स्फुटमेव ॥ ४१ ॥

इति भिन्नवर्गादि ॥

इति लीलावतीव्याख्याने सुलोचनाख्याने भिन्नपरिकर्माष्टकं समाप्तम् ॥

अथ शून्यपरिकर्माष्टकम् ॥

ननु कथमिदमारब्धं युज्यते । यावता शून्यस्यासत्त्वेन निरात्मक-
त्वेन च क्रियाकरणानर्हत्वं सर्वैरपि तन्त्रकारैरैकमत्येनांगीकृतम् । यदि
तद्विरुद्धतया शून्यस्यापि यत्किञ्चनकारित्वमिष्यते, तदा सूत्रतद्भाष्य-
तट्टीकादिषु महता परिकरबन्धेन शून्यवानिराकरणोद्यमो व्यर्थ आपद्येत ।
ज्ञात्वाप्येतच्छून्यपरिकर्मारम्भमाणस्याचार्यस्य कीदृशोऽभिसन्धिरिति चेत्—
अयमभिसन्धिः—अनेकस्थानवत्यङ्के केषुचित्स्थानेषु यद्यङ्का न सन्ति,

यथा—पञ्चाधिकेऽयुते अयुतस्थाने एकसंख्या एकस्थाने पञ्च संख्या च विद्यते । दशशतसहस्रस्थानेष्वङ्का न सन्ति । तदा तत्रापि सङ्कलनाद्यर्थं तत्स्थानबोध आवश्यकः, यथास्थानकमेव सर्वस्यापि परिकर्मणः कर्तव्यत्वविधानात् । तादृगस्थानबोधार्थं यत्किञ्चित्स्थाने स्थाप्यम् । वराटकादिकं चेद्गणनसाधनं, तदा तादृशं वस्तु अङ्कुरहितस्थानबोधकतया स्थाप्यम् । लेखिन्यादिकञ्च—तदा कुण्डलाकारतया लिपिलेख्या । अन्यथा अङ्कशून्यस्थानानां न ज्ञायेत भेदः । अतोऽङ्कशून्यस्थानबोधकस्य शून्यमिति नाम कृतम् । अतो नेदमत्यन्ताऽसन्निरात्मकमिष्यते । यथा “शून्या दिशः, शून्यं गृह”मित्यादिषु नात्यन्तासदभिप्रेयते, किन्तु इष्टतमवस्तु-विरहात्सत्येव वस्तुनि तथा प्रयुज्यते । तथा एकादिनवान्तान्यतमाङ्कशून्यं भावात्मकमेव स्थानं शून्यमिति व्यवहिरते । अत एव आकाशवाचका-इशब्दा इशून्यपर्यायतया प्रयुज्यन्ते । आकाशश्च भावात्मक एवेष्टः । तस्याभावत्ववादश्च “आकाशेचाविशेषादित्यादि”षु निराकृतः इत्याभिसंधेना शून्यपरिकर्मारब्धमाचार्येणिति ध्येयम् । तदेतत्सर्वमभिप्रेत्योक्तम् बुद्धिविलासिन्याम्— “अथैकादिस्थानस्थिताङ्कगणनायां यत्ताङ्काभावस्तत्राङ्काभावद्योतनार्थं शून्यनिवेशनं कार्यम् । इतरथा दशशतसहस्रादीनामभेदप्रसङ्गः । अतश्शून्यस्यापि सङ्कलिताद्यष्टकसम्भवात् अधुना आर्याद्वयं तदाह” इति । अतो युज्यत एवेदमारब्धुम् । अथ तत्सूत्रमवतारयति— अथेत्यादिना—

अथ शून्यपरिकर्मसु करणसूत्रपर्यायद्वयम्—

योगे खं क्षेपसमं, वर्गादौ खं, खभाजितो राशिः ।

खहरस्स्यात्, खगुणः खं, खगुणश्चिन्त्यश्च शेषविधौ ॥ ४२ ॥

शून्ये गुणके जाते खं हारश्चेत्पुनस्तदा राशिः ।

अविकृत एव ज्ञेयस्तथैव खनो नितश्च युतः ॥ ४३ ॥

शून्यं यदि कश्चिद्राशिः क्षिप्यते, तदा, खं=शून्यं, क्षेपसमं=यः क्षिप्तः तत्तुल्यं स्यात् । यथाऽऽकाशे क्षिप्तं कन्दुकादिकमेव दृश्यते, न तु

तत्संयुक्तमाकाशमपि— तथा योज्यं खं योजकेन केनाप्यन्वितं सत् युति-
फलतया क्षिप्तमेव दृश्येतेति श्लेषपदेन व्यज्यते । खा च्छोधितन्तु किं स्या
दित्येतत् बीजे स्फुटीभविव्यति । पाठ्यां तस्यानुपयोगादनुक्तिरिति ज्ञेयम् ।
वर्गादौ = वर्ग, वर्गमूल, घन, घनमूलंष्विति यावत् । ख खमेव भवति ।
खभाजितः = शुन्येन विभक्तो, राशिः, खहरः = खं हरो यस्य स तत्संज्ञ-
स्यात् । नास्येयत्ता परिच्छिद्यते । यतोऽयमनन्तो राशिरित्युच्यते । अ-
स्यानन्तत्वं विवृतं बीजे— “अस्मिन्विकारः खहरे न राशावपि प्राविष्ट-
ष्वपि निस्सृतेषु । बहुष्वपि स्याल्लयसृष्टिकालेऽनन्तेऽच्युते भूतगणेषु यद्वत्”
इति । तत्प्रपञ्चस्तत्रैव द्रष्टव्यः । खगुणः = खेन गुणितो राशिः, खं = शू-
न्यमेव भवति । खगुणराशेर्विशेषमाह—खगुण इति— खगुणश्चायं राशिः,
शेषविधौ = अवशिष्टकार्ये हरणादौ कर्तव्ये सति, चिन्त्यः = आलोचनीयः,
न सहसा “ख गुणः ख”मिति रात्या शून्यतामापादनीयः । एतदेव विवृ-
णोति—शून्य इति—यत्र कचिदुदाहरणे, शून्ये गुणके जाते सति, तत्रैव
पुनः, खं = शून्यं, हारः = भाजकः । निर्दिष्टश्चेत्, तदा गुणकभाजकयोस्तुल्य-
त्वेन विगमितत्वात्, राशिः = खगुणो राशिः, अविकृत एव = खेन गुण-
नात्पूर्वमवस्थितवदेव, ज्ञेयः = ज्ञातव्यः । नोचेत् खं हारः, तदा खगुणो रा-
शिः खमेव स्यादित्यर्थात्सिध्यति । खेन अनितः = वर्जितः, युतश्च = युक्तश्च,
राशिः तथैव = अविकृत एव ज्ञेयः । अत्र खस्य योजकत्वं वियोजकत्वमा-
श्रित्येदमुक्तम् । “योगे ख”मित्यत्र तु खस्य योज्यत्वमाश्रित्येति भेदः । अत्रोप-
पत्तिः—शून्यस्याङ्काभावात्त्वेन तशुक्त अनितो वा राशिस्तादृश एवेति प्र-
सिद्धम् । वर्गादावपि शून्यस्याङ्काभावरूपतैव । खभाजितस्य खहरराशे-
रनन्तत्वेन तस्मिन् बहुषु प्राविष्टेषु, तस्मान्निस्सृतेषु वा “अन्योन्यहाराभि-
हतौ हरांशा”विति सवर्णनविधाने खहारराशेर्हरभूतेन शून्येनान्यहरांशगु-
णने शून्यात्मकता भवतीति तेन योजने खहरराशिरविकृत एवावतिष्ठत
इत्युपपन्नम् । “ख गुणः खमि”ति तु—त्रयेण गुणिता दश त्रिंशत्, एको-
नेन त्रयेण द्वयेनेति यावत्, गुणिता दश विंशतिः, तेनाप्येकोनेन
एकेनेति यावत् गुणिता दश दशैव स्युः । तेनाप्येकोनेन शून्येनेति यावत्,

गुणिता दश शून्या भवतुमर्हन्ति । यतः एकेकोनेन गुणकेन गुण्ये गुणिते
तत्र तत्र गुण्यतुल्यमेवापचीयते । इत्युपपन्नम् ॥ ४२, ४३ ॥

अत्रोद्देशकः—

खं पञ्चगुण्यते किं वद खस्य वर्गं, मूलं, घनं, घनपदं, खगुणाश्च पञ्च ।
खनोद्धृता दशच कः खगुणो निजार्धयुक्तास्त्रिभिश्च गुणितः खहृतास्त्रिषष्टिः

न्यासः, 0, एतत् पञ्चयुतं, $0 + 5 = 5$, जातम् । खस्य वर्गः, $0 \times 0 = 0$, मूलं, 0, घनः, $0 \times 0 \times 0 = 0$, घनमूलं, 0, पञ्च खेन गुणिताः, $5 \times 0 = 0$, जाताः । खेन भक्ता दश च, $10 \div 0 = \frac{10}{0}$, खहरा जाताः ।

न्यासः, अज्ञातो राशिः, तस्य गुणः, 0, स्वार्ध, क्षेपः, $\frac{1}{2}$, गुणः, 3, हरः, 0, दृश्यं, 63, ततो वक्ष्यमाणेन विलोमविधिना, इष्टकर्मणा बालब्धो राशिः, 14, अस्य गणितस्य ग्रहगणिते महानुपयोगः ।

अत्राष्टावुदाहरणानि । तेषु यथायोगं ख सङ्कलितादीनां सप्त, खगुणशेषविधौ चिन्त्य इत्यस्यैकमिति विवेकः । खं, पञ्चयुक् = पञ्चयुक्तं, किं भवतीति “योगे खं क्षेपसप्त”मित्यस्य, खस्य वर्गमित्यादीनि चत्वारि “वर्गादौ ख”मित्यस्य, खेन, उद्धृताः = भक्ताः, दश च, किं भवन्तीति “खभाजितो राशि”रित्यादेरुदाहरणानि । “खगुणश्चिन्त्यश्च शेषविधा”वित्यस्योदाहरणं—कः खगुण इति—कः = को राशिः, ख गुणः = शून्यगुणितः, निजार्धयुक्तः = स्वार्धसाहितः, त्रिभिर्गुणितः, खहृतश्च = शून्येन भक्तश्च, त्रिषष्टिः त्रिषष्टिमितस्सम्पद्यते । तं राशिं वदेत्यध्याहारः । अत्र सप्तोदाहरणानि न्यासदर्शितरीत्या स्फुटान्येव । अष्टमस्तु द्वितीयन्यासोक्तो विव्रियते । अत्राज्ञातो राशिः, य, इति कल्प्यते । उद्देशकालापवत् कृते कर्मणि

$\frac{y \times 0}{+\frac{1}{2} \times 3} = 63$, इत्थं जातः । “छेदं गुणं गुणं छेद”मित्यादिवक्ष्यमाण-विलोमविधिना साध्यते । खहृतस्त्रिषष्टिरित्यस्य विलोमविधाने त्रिषष्टिः खगुणिता, 63×0 , त्रिगुणित इति त्रिभक्तः कृतः, $\frac{63 \times 0}{3} = 21 \times 0$